

Sygn. akt: I C 2135/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Andrzej Antkiewicz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Monika Kopczyńska

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2016 r. w Grudziądzu na rozprawie

sprawy z powództwa B. W. (...) (...)w W.

przeciwko M. L.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1223,05 zł (jeden tysiąc dwieście dwadzieścia trzy złote 05/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 25 lipca 2016 roku do dnia 30 listopada 2016 roku;
- zasądzoną w punkcie 1. należność główną rozkłada na 12 rat, przy czym pierwsze 11 rat w kwocie 100 zł a ostatnia w kwocie 123,05 zł, płatne do końca każdego miesiąca kalendarzowego począwszy od miesiąca, w którym uprawomocni się wyrok, z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;
- oddala powództwo w pozostałej części;
- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 407,00 zł (czteryście siedem złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 2135/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30 listopada 2016 r.

B. W. (...) (...)w W. domagał się zasądzenia od M. L. kwoty 1223,05 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu. Z pozwu wynikało, że dochodzone roszczenie stanowi wierzytelność z tytułu umowy kredytu zawartego przez pozwanego z (...) Bankiem S.A., a powód nabył ją od Banku (...) S.A., który był następcą prawnym pierwotnego wierzyciela. Na dochodzoną kwotę składały się:

- 1207,91 zł tytułem zakupionych wierzytelności na dzień przelewu,

- 15,14 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od niespłaconego kapitału od dnia następnego po dniu, kiedy zakończył naliczanie odsetek Bank (...) S.A. do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu.

Pozwany przyznał, że zawarł umowę kredytu z (...) Bank S.A. i korzystał z przyznanego odnawialnego limitu kredytowego za pośrednictwem karty kredytowej oraz że zobowiązanie wynikające z umowy nie zostało spłacone. Wniósł o rozłożenie zadłużenia i kosztów procesu na raty po 100 zł miesięcznie ze względu na trudną sytuację finansową i rodzinną (k. 49-50v oraz 57 akt).

Sprawa została rozpoznana w postępowaniu uproszczonym.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 5 czerwca 2008 r. M. L. zawarł z (...) Bankiem S.A. w G. umowę o kartę kredytową i udzielenie kredytu odnawialnego w kwocie 1000 zł, na mocy której pozwany mógł wykorzystywać limit kredytu przy użyciu karty kredytowej. Oprocentowanie wykorzystanego kredytu było zmienne i w dniu zawarcia umowy wynosiło 20,90 % w stosunku rocznym dla transakcji bezgotówkowych oraz 23,90% dla transakcji gotówkowych (wypłata). W przypadku zadłużenia przeterminowanego odsetki wynosiły czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP (§7 ust. 6 umowy).

Okoliczności bezsporne: umowa o kartę kredytową – k. 7-9 akt

Pozwany nie spłacił wykorzystanego limitu kredytu (okoliczność bezsporna).

Umową przelewu z dnia 12 lutego 2016 r. następcą prawny (...) Bank S.A. – Bank (...) S.A. sprzedał powodowi wierzytelność wobec pozwanego z tytułu niespłaconego kredytu wraz z odsetkami i opłatami. W załączniku do umowy przelewu wskazano, co składa się na kwotę przelewu.

Dowody: umowa przelewu wraz z wyciągiem z wykazu wierzytelności – k. 10-13 akt

Pozwany nie spłacił wykorzystanego limitu kredytowego, gdyż musiał skorzystać z urlopu wychowawczego w związku z urodzeniem kolejnego dziecka, co doprowadziło do obniżenia dochodów rodziny. Pozwany z żoną wychowują dwoje dzieci w wieku 10 i 8 lat. Zaciągane kredyty były wykorzystywane na potrzeby rodziny, gdyż z dochodów nie starczało na życie rodziny i utrzymanie dzieci. Pozwany otrzymywał małe wynagrodzenie jako pracownik ochrony mienia, nadto nie miał stałego wynagrodzenia, dlatego zrezygnował z tej pracy. Obecnie jest aplikantem straży miejskiej. Otrzymuje wynagrodzenia 1365 zł netto miesięcznie, po potrąceniu części wynagrodzenia przez komornika (bez potrącenia otrzymywałby 1540 zł). Potrącenie komornicze dotyczy innego zadłużenia pozwanego, również z tytułu kredytu. Dwie sprawy egzekucyjne prowadzone przeciwko pozwanemu są zawieszono ze względu na ochronę najniższego wynagrodzenia. Małżonka pozwanego pracuje w jednostce wojskowej jako ochroniarz, zarabia 1600 zł netto miesięcznie, ale również ma obciążenie komornicze, dlatego otrzymuje 1200 zł. Łącznie zadłużenia rodziny pozwanego wynoszą 12 tys. zł, są to zadłużenia z tytułu różnych kredytów. Pozwany najmuje mieszkanie, za które płaci czynsz 600 zł miesięcznie. Otrzymuje kwotę 500 zł na jedno dziecko w ramach świadczenia 500+, za energię elektryczną płaci po ok. 500 zł na dwa miesiące, gdyż w mieszkaniu jest bojler elektryczny, za gaz 50 zł miesięcznie, woda, śmieci i ścieki są opłacane w czynszu najmu.

Okoliczności niesporne – wyjaśnienia pozwanego – k. 57 akt sprawy

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r., poz. 1376 ze zm.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Pozwany nie zwrócił częściowo kwoty wykorzystanego kredytu, zatem powinien ją zwrócić obecnie na rzecz powoda, na którego na mocy art. 509 § 1 k.c. i w oparciu o umowę przelewu przeszła wierzytelność o zwrot kredytu.

Przelew obejmował także odsetki, zatem była podstawa żądania przez powoda zapłaty również odsetek. Powód mógłby wprawdzie żądać wyższych odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, ale w pozwie ograniczył żądanie odsetek do stopy odsetek ustawowych, dlatego zasądzono je zgodnie z żądaniem pozwu (art. 359 § 2 k.c.) – sąd obecnie nie może wyjść ponad żądanie pozwu.

W ocenie Sądu pozwany zasługuje na skorzystanie z dobrodziejstwa rozłożenia zasądzonej należności na raty (art. 320 k.p.c.). Wskazać trzeba, że pozwany popadł w spiralę zadłużenia ze względu na urodzenie i konieczność utrzymania kolejnego dziecka. Nie uchyla się jednak od spłaty zadłużenia kredytowego, mimo potrącania mu przez komornika części wynagrodzenia, podobnie jak i żonie. Pozwany obecnie znajduje się w trudnej sytuacji finansowej, jednak otrzymuje świadczenie dodatkowe w kwocie 500 zł na drugie dziecko (które nie jest objęte egzekucją) i może je przeznaczyć nie tylko na utrzymanie rodziny, ale i spłatę wierzycieli poza postępowaniem egzekucyjnym. Obecnie nie stać pozwanego na spłatę wszystkich zadłużeń w całości, a część postępowań egzekucyjnych jest bezskuteczna ze względu na ograniczenie egzekucyjne w zakresie ochrony najniższego wynagrodzenia za pracę. Celem dobrodziejstwa rozłożenia na raty jest ochrona dłużnika przed dalszym zadłużaniem w wyniku generowania bezcelowych, dalszych postępowań egzekucyjnych. W ocenie Sądu narażenie pozwanego na kolejną częściowo bezskuteczną egzekucję całej zasądzonej należności pogorszyłoby jego - i tak trudną - sytuację finansową, albowiem zwiększyłoby jego zadłużenie o koszty postępowania egzekucyjnego. Z tych względów zachodziła podstawa do rozłożenia zasądzonych świadczeń na raty, których wysokość określono zgodnie z prośbą pozwanego, uwzględniając jego dochód i aktualne wydatki.

Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2006 r., III CZP 126/06 (OSNC 2007, nr 10, poz. 147) rozłożenie zasądzonych świadczeń na raty na podstawie art. 320 k.p.c. ma ten skutek - wskazany już w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 22 września 1970 r., III PZP 11/70 (OSNCP 1971, nr 4, poz. 61) - że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat. Z tego względu odsetki zasądzono jedynie od dnia wniesienia pozwu do dnia wyrokowania (art. 481 § 1 i 2 k.c. oraz art. 482 § 1 k.c.), a powództwo o zapłatę odsetek za okres od wyrokowania do dnia płatności poszczególnych rat zostało oddalone.

Z tych względów orzeczono jak w punktach 1-3 sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na art. 98 § 1 i 3 oraz art. 99 k.p.c. Na koszty powoda składały się: opłata od pozwu - 30 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego - 17 zł i opłata na rzecz radcy prawnego - 360 zł (§ 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych - Dz.U. z 2015 r. poz. 1804). Brak było podstaw do rozłożenia na raty kosztów procesu, albowiem art. 320 k.p.c. nie dotyczy tych należności.